

Žádný „nemocný muž Evropy“. Česko je nakažená děvka globální moci, uhodil docent

- CZ24 News | 30. prosince 2023

ČESKO: O Česku letos napsali, že je „nemocný muž Evropy“. Docent Radim Valenčík k tomu dodává, o jakou nemoc podle něj jde. A rovnou volí termín „nakažená děvka globální moci“. V roce 2024 podle něj budeme nejspíš sledovat pokračování tohoto sešupu posledních let, ale vůbec není jisté, zda se současnou vládou. Tu mohou podle ekonoma klidně vyměnit za vládu „odborníků“. Několik takových osob je prý již připravováno.

Sestup životní úrovně potvrzují i statistiky ČNB. Z vaší zkušenosti, šlo pro občany o nejtěžší rok od revoluce? A lze se v roce 2024 těšit na zlepšení?

Patrně rok rozdělení Česko-Slovenska. Tam to začalo. Alespoň pro ty lidi, kteří si viděli dál než na špičku nosu. Bylo jasné, že se oslabí institucionální systém i pozice obou následnických zemí ve světě. Proto jsem jako tehdejší poslanec Federálního shromáždění bojoval do poslední chvíle proti rozdělení. Navrhl jsem tehdy například to, aby se o „korupčním paragrafu“, tj. převodu poslanců FS do Senátu hlasovalo odděleně od zákona o zániku státu. Tehdy se našli jen čtyři poslanci ze tří set (!), kteří proti tomuto paragrafu hlasovali.

Od té doby jsme svědky postupného pronikání cizích vlivů do našeho institucionálního systému. Pokud jde o rok 2024, tak je nutné si uvědomit, že skutečné problémy teprve začnou. Doposud to nebyla ani předehra událostí, které nás čekají. Jdeme do turbulencí v oblasti globálních i domácích finančních vztahů, do turbulencí politických, budeme velmi nepříjemně pociťovat důsledky geopolitických turbulencí. Říkám to, i když vím, že posly špatných zpráv nečeká dobrý osud.

Ale je nutné se připravit a vzít rozum do hrsti. Budeme to potřebovat. Jediné, co se může zlepšit, v čem spočívá naděje, ale i cesta k lepší budoucnosti, je to, že společně mnohem plněji a do větší hloubky pochopíme, co se odehrává, že budeme vědět, o co jde a co dělat. Proto s kolegy, kterých během tohoto roku výrazně přibýlo, s takovým úsilím pracujeme na perspektivní, realistické a přitažlivé vizi. Na webové stránky Nepodvolení se nám ji podařilo dát, a tím každému zpřístupnit více než tisíc stran výsledků pěstování vize za uplynulé dva roky, které jsou tak dobře uspořádány, že tam každý zájemce najde reflexi událostí, myšlenky a podněty od nejdůležitějších osobností, které mají co říct k dnešku, po [rozbor nejvýznamnějších témat](#). Každého, koho nějaká část zaujme, uvítáme v našem týmu.

Argumentem zastánců vlády je, že lidé mají peněz dost, když rabují obchody před Vánocemi a létají na zahraniční dovolené. Není to příliš zjednodušený náhled?

Spotřeba domácností poklesla v roce 2022 oproti roku 2021 v reálných hodnotách o 3,9 %. Údaje za rok 2023 nejsou ještě k dispozici, ale očekává se pokles ještě větší, což bude za dva roky bezprecedentně největší pokles spotřeby domácností v období po roce 1989 a patrně i v mnohem delším období. Takže to, co říkají zastánci vlády, není zjednodušený pohled, ale úplná pitomost.

Jediné vysvětlení je, že ta dvě procenta osob plně důvěřujících vládě, žije v dokonalé bublině a řídí se zásadou „podle sebe soudím tebe“. Jsou to ti, kteří se přímo podílejí na rozkrádání a bohužel i rozkládání, což je ještě horší, naší země. Přitom je třeba zvažovat, že se zrychlil i proces bohatnutí bohatých a chudnutí chudých, takže při takovém poklesu spotřeby domácností velmi drsné dopady už pociťuje většina obyvatelstva. S tím budou mít, zejména ti „viditelní“ poskokové současné globální

moci, brzy hodně velký problém.

Globální moc je neochráněná, ale – jako to dosud vždy udělala – prostě odepíše. Jsem si téměř jist, že tato vládní garnitura bude brzy odepsána a místo ní se pokusí současná moc nastrčit jakousi vládu „odborníků-podvodníků“. Někteří z nich budou pro tuto roli poskoků testováni již v červnových eurovolbách. Kdo sleduje, kteří největší podvodníci mají největší podporu mediálního mainstreamu, může si udělat představu, o koho jde.

Prostřednictvím zásahů ERÚ k nám dolehl Green Deal - cena elektřiny se zvýší v důsledku preference zelených zdrojů energií. Lze vlastně stále Green Deal zdůvodňovat jako „příležitost“? Elektromobily jsou dražší než „spalováky“, zelené zdroje musejí být dotované, na Západě se mluví i o restrikcích např. v jídle. Kde hledat tu příležitost?

„Grýndýlovská“ doktrína je založena na kaskádě lží. Je zjevným nástrojem ožebračování slabších a nechutných finančních spekulací ve velkém.

Pokud by to někdo s ochranou přírodního prostředí myslel vážně, pak by šel zejména cestou podpory inovační aktivity, jejímž výsledkem je vytvoření z méně (téměř ničeho) více (čehokoli, co pro plnohodnotný život potřebujeme), cestou podpory produktivních služeb, tj. služeb bezprostředně sloužících k nabývání, uchování a uplatnění lidských schopností, což vyúsťuje v inovační aktivitu limitně snižující spotřebu materiálových a energetických vstupů nutných jak pro další zdokonalování technologií, tak i plnohodnotný život lidí. A také by byla podporována lokalizace výroby včetně co nejrychlejšího zavedení sériové výroby malých modulárních reaktorů.

Místo toho dochází k pravému opaku. Kupujeme uhlí z Austrálie, dovážíme z USA plyn, jehož těžba a doprava má vysoké procento uniků nejnebezpečnějších skleníkových plynů a zatěžujeme tím naši planetu mnohem více než tradiční hnědouhelné elektrárny. Proč se to dělá a pokrytecky kamufluje obavou o naši matku Zemi? Aby se všichni stali co nejvíce nesoběstační, ovladatelní a nemohli se bránit. Z uctívané lži se navíc stalo kádrovací kritérium a grýndýlovská doktrína je používána i k likvidaci skutečných odborníků. Pak dochází k tomu, že i v akademické sféře mají zelenou poslušní a bezcharakterní tupci. Probíhající [kauza Ševčík je jen špička ledovce](#).

Západní zpravodajské zdroje začínají psát o tom, že pakliže tato „politická“ zdražení a omezení dolehnou na občany EU, vzbouří se a z Green Dealu nic nebude. A možná nakonec ani z té EU. Umoudří se politici a korporace a ustoupí, nebo budou protlačovat zelené zdražení „na sílu“?

Politici dosazení současnou globální mocí nezmoudří. A pokud jde o odpor zoufalých občanů, na který mnozí z těch, kteří si uvědomují hrůznost současného dění, spoléhají, tak pokud nedojde k vytvoření širokého spektra odporu, pokud ti, kteří se opřou o rozum, nebudou schopni získat i část slouhů současné moci, bude zoufalství lidí zneužito k diskreditaci a rozložení odporu vůči současné globální moci. Skutečná politika je spojení použití kvalitní teorie s uměním porozumět prostřednictvím ní aktuálnímu dění a toto porozumění sdělit většině obyvatelstva.

Spíš, než bych očekával, že někteří současní politici dosazení současnou globální mocí, zmoudří, bych věřil některým z těch, kteří jsou potupně nazýváni oligarchy. Ti mají o co přijít. Na rozdíl od politiků-poskoků, kteří se většinou koukají, kterou dírou zmizet, až už je pro ně stejně pozdě. Ostatně brzy budeme moci tuto starou pravdu pozorovat v přímém přenosu.

Proč najednou přestala být vyšší životní úroveň a vyšší zisky tím hlavním imperativem a přešli jsme na volání po „udržitelnosti“? Co se to vlastně stalo?

Je to projev degenerace a krize současné globální moci. Nelze donekonečna žít z emitování nekrytého dolaru a kupovat si za to nejen cokoli, ale také kohokoli. I jeho duši. To vede k naprostému intelektuálnímu a morálnímu úpadku, následně pak k diskreditaci moci, která je na tom založena. A tak se ze snahy „udržet se“ stala koncepce „udržitelnosti“, což je velmi nevhodný pojem k označení toho, o co jde. Správně by se mělo hovořit o kvalitě a neomezenosti rozvoje naší civilizace.

Pokud totiž projdeme současným osudovým úskalím, kterým patrně musí projít každá civilizace, které dosáhne stadia dynamického technologického pokroku, pak na cestě za překonáním přirozených omezení daných původem jejího vzniku se musí řídit logikou vzestupného a současně neomezeného vývoje. A tato [logika je úplně jiná, než zvěsty o „udržitelnosti“ a grýndýlovská doktrína](#).

Pakliže vezmeme jako výchozí bod rok 2019, čili poslední rok, „kdy byl svět ještě v pořádku“, kam se v roce 2024 dostaneme ve srovnání s ním, s již zmíněnými cenami energií?

Svět byl už hodně v nepořádku při „humanitárním“ bombardování Jugoslávie. Tehdy se začal v dříve nevídané míře používat dvojitý metr, tehdy začala čistka v médiích na celém světě, tehdy začal rozklad sociálního státu, nastoupila drsná politika segregace a příprava nového Drang nach Osten. Jednou ze zneužitých a zpracovaných figurek k tomuto účelu byl i Václav Havel, který má nyní na Hradě svého „důstojného“ pokračovatele. Mj. všimněte si, [jak neomaleně a současně hloupě se dvojitý metr používá](#). Podobně je tomu například i v kauze prověrky kancléře za Zemana a za Pavla.

Ceny potravin, další bolest. Pojďme zkusit rozhodnout veliký spor roku 2023: Zdražily nám potraviny naši domácí výrobci, nebo zahraniční supermarket? Kde hledat ta správná čísla?

Všichni tuší, že jde do tuhého, a snaží se zaujmout „startovní“ pozici. Dalo by se parafrázovat: „Podle jejich bezohlednosti je známo.“ To není o číslech. To je o jádru pudla. Přesně v tom smyslu, jak se zjevil Faustovi. Jeden z projevů toho, co lze nazvat „pozičním investováním“, přeměny majetkové výhody oproti druhému v nástroj diskriminace toho druhého. Proto ta snaha „ber, kde ber“, což má za následek narůstání napětí ve společnosti. K udržení svých pozic se ti, v nichž je skryt ďábel, snaží ještě více ožebračovat druhé.

Ti, kdo tomu podlehl, se dostali do slepé uličky degenerace vlastní osobnosti. Proti tomu je nutné postavit trpělivé a vědomé pěstování vztahů sounáležitosti v místě bydliště, na pracovišti, v oblasti zájmových aktivit či tradičně vytvořených vztahů a samozřejmě v rodině. To vše s důrazem na mezigenerační rozměr. Je to nejlepší příprava na to, že jdeme do turbulencí ve všech oblastech společenského života.

Česko jako nemocný muž Evropy. Asi nejméně lichotivý titulek, který o nás letos vytvořila globální média. Prý už nebudeme těžit z levné pracovní síly a vlastní nejvyspělejší průmysl nemáme. Dá se s tím vlastně něco dělat? Globální média se mýlí. Označení „nemocný muž“ jednak není genderově košer a jednak je hodně nepřesné. Za této vlády se z Česka stala spíše nakažená děvka prolezlá degenerací současné globální moci. Pokud to pochopíme, pokud před touto strašnou skutečností nebudeme zavírat oči, pochopíme i to, co s tím dělat.

Čína, Rusko, Indie a jejich „rozšířený BRICS“. Bude zejména Čína i příští rok posilovat na úkor Západu? Platí stále, že jsou Číňané agilnější, pracovitější a ctizádostivější než my a my proti nim nemáme šanci? Nebo také už nyní začnou narážet na své limity?

To souvisí s předešlým. Naši perspektivu vidím zcela konkrétně v emancipaci středounijního prostoru. Jedním z projevů této emancipace by mělo být navázání rovnoprávných ekonomických

vztahů s BRICS, jinak nám ujede vlak a dostaneme se na periferii globální ekonomiky. Když říkám „nám“, nemám na mysli jen naši zemi, ale celou EU.

Ukrajina prý zbrojí na další protiofenzivu. Rusko už kalkuluje s prodloužením války až do roku 2025. Čeho se tedy dočkáme na ukrajinské frontě příští rok?

Pokud bych to měl říci velmi cynicky – ve válce se lépe vládne. Zvláště v takové „dávkové“. Základním pravidlem „přečtení“ toho, o co jde v každém větším konfliktu, je odpověď na otázku (modifikovanou na dané podmínky): „Když kočka chytá myš, co je to za hru?“ Není to hra kočky s myší, ale hra mezi tou myší, která se nechá chytit, a tou myší, která se chytit nenechá. Hlavní hry se hrají uvnitř každé strany konfliktu.

Na naší straně mezi USA a EU, která má tu nevýhodu, že je reprezentována stejnými figurkami, jakými je reprezentovaná i současná administrativa USA. Proto například mohlo v rámci tohoto konfliktu dojít i k tak brutálnímu aktu státem podporovaného teroristického útoku na kritickou infrastrukturu EU, jako byla likvidace Nordstream 2. A euroreprezentace se zachovala přesně v logice ovládaných figurek. Jak se zdá, Putin zatím přežil naším a vlastně i světovým nepochybně „nonfejkovým“ mediálním mainstreamem v posledních deseti létech pětikrát ohlášenou rakovinu slinivky a jeho pozice posiluje...

Rusko se nezhroutilo a Putin zatím „drží“. V březnu ho čekají volby. Bude ruská politická realita stejná jako nyní, nebo Putina skolí událost, kterou nečeká?

Nečekaná událost se někdy nazývá „černá labuť“. V daném případě bych se bál provokace se zneužitím jaderné zbraně. Ale předpokládám a současně doufám, že k tomu nedojde. Období, které nás čeká v souvislosti s omezováním možností pro emitování nekrytého dolaru, což znamená zásadní proměnu nejen celého finančního, ale i celého geopolitického systému, však může vést k dramatům nejrůznějšího typu.

Právě teď je to 10 let od událostí tzv. Majdanu. Jednoduše řečeno: Kdyby šlo vrátit čas, co se mělo v Evropě stát tehdy nebo za posledních 10 let, abychom s Ruskem a Ukrajinou neskončili tam, kde jsme teď? Stačilo velmi málo. Dodržet Minské dohody. Jenže, jak přiznala Merkelová, mocnosti s vetřelcem globální moci v těle to s těmito dohodami od počátku nemyslely vážně. Šlo jim jen o získání času k vyzbrojení Ukrajiny a použití oživeného genocidního nacionalismu k Drang nach Osten v atlantickém provedení, tj. tentokráte na rozdíl od časů Roosevelta řízeného přímo neokoloniálním revanšismem atlantické části EU a jejím zámořským protektorem. A také jim šlo o to, aby prostřednictvím absurdního tolerování výrůstků obrozeného genocidního nacionalismu byl tento mor přenesen přímo do EU.

Na závěr, co byste popřál našim čtenářům do roku 2024?

Tak především to, aby „černá labuť“, o které jsem hovořil, nepřiletěla. Dále pak to, aby se opřeli o svůj rozum, aby jej posilovali, případně aby objevili sílu, kterou má, a aby na základě toho napomohli projít osudovým úskalím, do kterého se ve všeobecné logice vývoje naše civilizace dostala. Mj. málokdo si uvědomuje, že svým chápáním toho, o co jde, a následným konáním nejen ovlivňuje vývoj společnosti, ale hlavně rozhoduje o tom, do kterého z možných světů umístíme svůj život a nalezneme jeho smysl.